

[27]

דף ג' ע"א

אלא תנא קורבי קורבי נקט:

קורבי עצמו: א. בתו. (שריפה)
 ב. בת בתו. (שריפה)
 ג. בת בנו. (שריפה)

קורבי אשתו: ד. בת אשתו. (שריפה)
 ה. בת בנה. (שריפה)
 ו. בת בתה. (שריפה)

קורבי אשתו: ז. חמותו. (שריפה)
 ח. אם חמותו. (שריפה)
 ט. אם חמיו. (כרת)

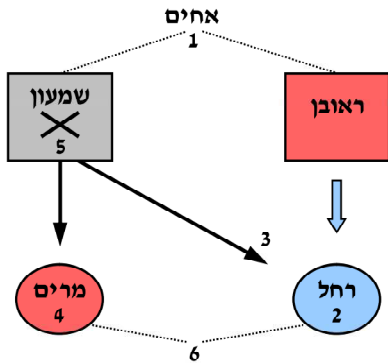
קורבי עצמו: י. אחותו מאמו. (כרת)
 יא. אחות אמו. (כרת)
 יב. אחות אשתו. (כרת)

איסורא אחוה: יג. אשת אחיו מאמו. (כרת)
 יד. אשת אחיו שלא היה בעולמו. (כרת)

טו. וכלתו. (סקילה)

[29]

דף ג. כיון דבמקום מצוה הוא דאסירה, כגון, צרת הבת (רש"י ד"ה כיון)

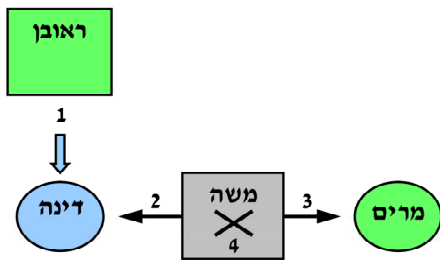
1. ראובן ושמעון, אחים.
2. ולראובן בת, רחל.
3. ויקח שמעון את רחל לאשה.
4. ולשמעון עוד אשה, מרים.
5. ומת שמעון בלי בנים.
6. ושתי נשיו רחל ומרים (2-4), נופלות לפני ראובן ליבום.

ומכיון שראובן אינו יכול ליבם את רחל בתו (2), נפטרת גם מרים (4) צרת בתו.

וזה מה שאומרת הגמרא: כיון דבמקום מצוה של יבום הוא דאסירא צרה.

[30]

ושלא במקום מצוה שריא כגון, נכרי שנעשה חתנו (רש"י ד"ה שלא)

1. לראובן בת, דינה.
2. ויקח משה (הזר לראובן) את דינה לאשה.
3. ולמשה עוד אשה, מרים.
4. ומת משה בלי בנים.
5. מותרת מרים לראובן (ירוק לירוק), אף שהיא צרת בתו (דינה-1), (כיון שזר היה משה לראובן).

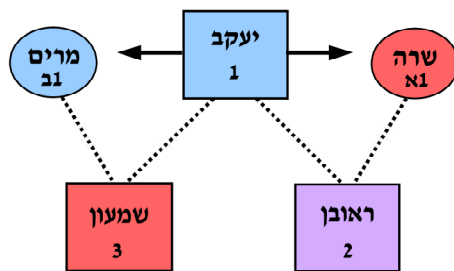
והיינו: שלא במקום מצוה

כללים: צבע אפור, מת - אדום, אסורים זה בזה - ירוק, מותרים זה בזה - חץ שחור, נישואים

[28]

דף ג. ולמעלה דידיה לא מצי למיתני... דהא אמו וכו'.

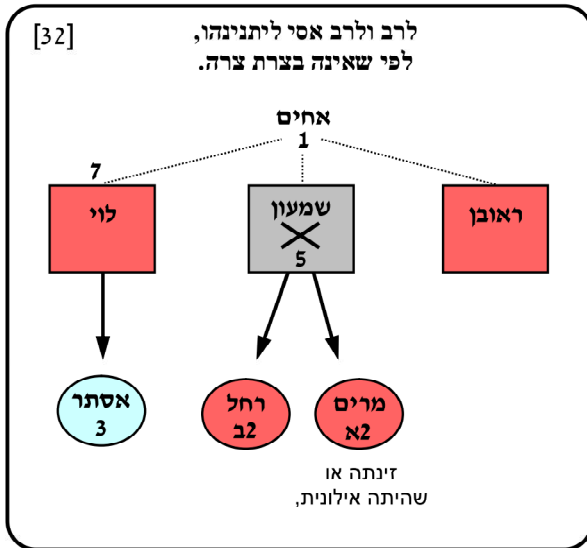
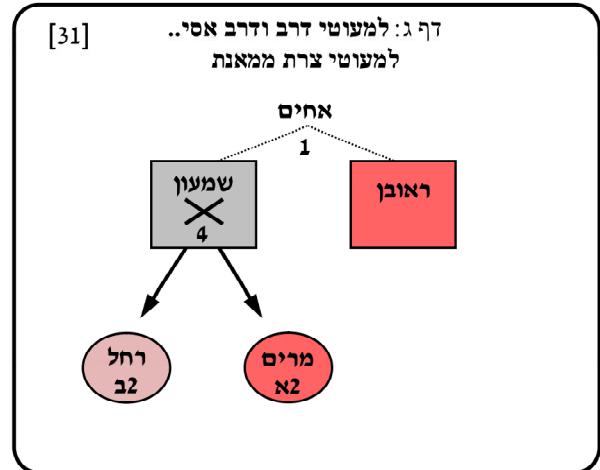
(רש"י ד"ה למעלה דידיה)

1. ליעקב שתי נשים, שרה (א) ומרים (ב).
2. ותלד לו שרה את ראובן.
3. ומרים ילדה לו את שמעון.

נמצא: ראובן ושמעון (3-2) אחים מן האב.

והיינו דקאמר רש"י: דלמעלה דידיה כגון שרה (א) שהיא אמו של ראובן (2) לא מצי למיתני שתפול לפניו (לפני ראובן בנה) ליבום, שהרי לא יתכן שאמו (שרה-א) תינשא לאחיו שמעון (3), כיון שהיא אסורה לאחיו (שמעון-3) משום אשת אביו, ואינה שייך כלל שתפול לפניו ליבום.

1. ראובן ושמעון, אחים.
2. ולשמעון שתי נשים: מרים (2א) ורחל (2ב).
3. וזינתה מרים או שהיתה אילונית, או שהיתה קטנה ומיאנה, או שנתגרשה ולאחר שנשאת לאחר החזיר אותה שמעון בעלה הראשון באיסור.
4. ומת שמעון בלי בנים.
5. ושתי נשיו מרים ורחל (2א-2ב), נופלות לפני ראובן ליבום.

למעוטי דרב:
לפי רב אם זינתה מרים (2א), כיון שאסורה היא על שמעון בעלה, הרי אסורה גם על ראובן היבם ופוטרת גם את צרתה רחל (2ב). ומשמיע המשנה דלא כרב, וצרתה מתייבמת.

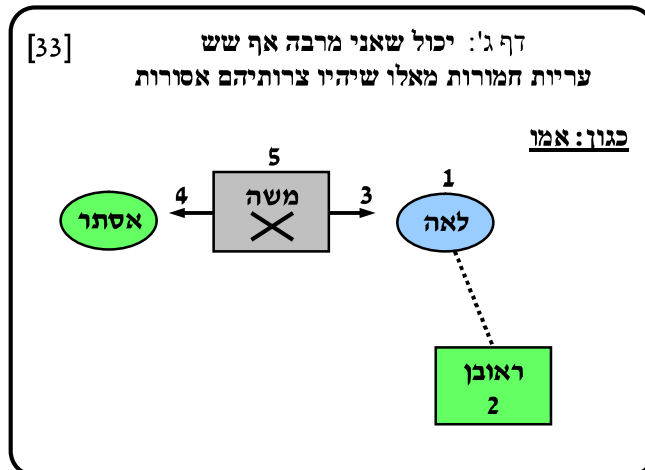
למעוטי דרב אסי:
לפי רב אסי אם מרים (2א) היתה אילונית, הרי פטורה מן החליצה ומן היבום, ופוטרת גם את רחל (2ב) צרתה. ומשמיע המשנה דלא כרב אסי, וצרתה מתייבמת.

למעוטי צרת ממאנת:
באופן שמרים (2א) היתה קטנה ולאחר מות בעלה (שמעון) מיאנה בראובן היבם, הרי אסורה להתייבם, וגם צרתה רחל (2ב) אסורה להתייבם. ומשמיע משנתנו דאף שאסורה להתייבם, צריכה חליצה.

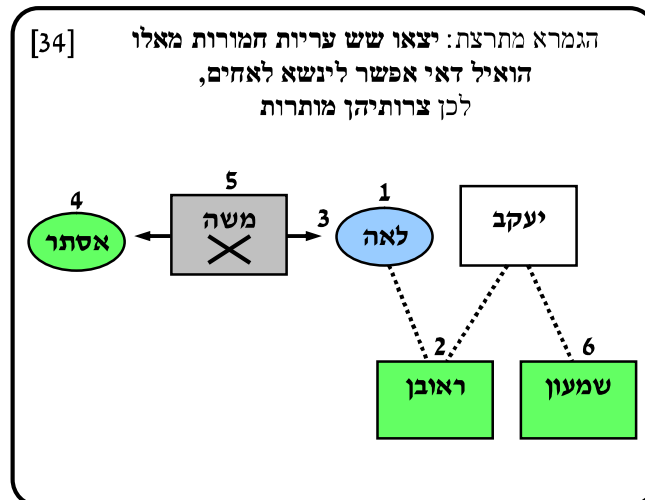
למעוטי צרת מחזיר גרושתו:
אם מרים נתגרשה משמעון, והלכה ונשאת לאחר, (ומת בעלה השני), והחזירה שמעון (באיסור), ומת, הרי כיון שאסורה מרים (2א) על שמעון, גם צרתה רחל (2ב) אסורה להתייבם. ומשמיע משנתינו שצריכה חליצה.

1. שלושה אחים: ראובן שמעון ולוי.
2. ולשמעון שתי נשים: מרים (2א) ורחל (2ב).
3. וללוי אשה, אסתר.
4. ואם זינתה מרים או שהיתה אילונית.
5. ומת שמעון בלי בנים.

לפי רב אם זינתה אסורה על כל האחים, ולפי רב אסי אם היתה אילונית אסורה על כל האחים אי אפשר לומר שנשאת לאחיו השני לוי, ואז תאסר גם אסתר (3) "צרת צרתה" אבל בכל האופנים של המשנה שאשתו מרים (2א) ערוה על ראובן, אפשר לומר הלכה צרתה (רחל-2ב) ונשאת לאחיו השני לוי.

1. לאה אלמנה או גרושה.
 2. ולה בן – ראובן מבעל הראשון.
 3. ותנשא לאה למשה.
 4. ולמשה עוד אשה ושמה אסתר.
 5. ומת משה.
- מותרת אסתר לראובן (ירוק בירוק) אע"פ שהיתה צרת לאה אמו (1). - שואלת הגמרא: שיהיה אסתר אסורה לראובן.

היינו אותו מקרה, אלא שלראובן (2) היה אח אחר שמעון (6) מאותו אב (יעקב) אבל לא מאותו אם. ומכיון שאין לאה (1) יכולה להינשא לשמעון (משום שהיתה אשת אביו ואסורה על כל האחים), לכן אסתר (4) צרותיה מותרת לשמעון. ואין שש העריות דומות לאחות אשתו.